

[Per Hækkerup.]

Jeg tror, den højtærede finansminister har ret i, at man ikke kan virkeliggøre den tanke, at vi med en eller anden engangsforanstaltning for tid og evighed kan gøre Danmark valutafast; men jeg tror, det er rigtigt, at der skal formuleres en langsigtet politik, der søger at komme ud over denne vanskelighed i dansk økonomi, en langsigtet politik, der først og fremmest tilsigter at øge eksporten, at fremme de produktive investeringer, den samlede opsparring, der skal finansiere dem, og samtidig hermed sikre, at forholdet mellem vort omkostningsniveau og omkostningsniveauet i andre lande ikke forskyder sig på en sådan måde, at vor konkurrenceevne derigennem forringes. Enhver økonomisk politik, der på længere sigt skal søge at virkeliggøre den dobbelte målsætning: fuld beskæftigelse og balance i valutaregnskabet, må efter min opfattelse have dette for øje, og dette synspunkt må også lægges til grund, når man skal vurdere, hvad der skal foretages i det korte løb for at bekæmpe de øjeblikkelige valutavanskeligheder.

Den valutanedgang, vi har kunnet konstatere gennem det sidste halve års tid, og som i så høj grad spillede en rolle i valgkampen, må man efter min opfattelse tage roligt og nøgternt på. Det tjener ikke noget formål at undervurdere den kendsgerning, at der er foregået en forringelse af valuta-situationen, og ganske særligt ikke, at den forringelse, som er foregået gennem de senere måneder, har antaget karakter af en forringelse først og fremmest af dollarbeholdningen og dermed af vor valutalikviditet; men det tjener på den anden side heller ikke noget fornuftigt formål at overdimensionere de problemer, vi står over for. En nøgtern erkendelse af de virkelige forhold er den første forudsætning for, at man kan tilrettelægge en økonomisk politik, der ikke skyder over målet, men på den anden side tager itu med vanskelighederne.

Det er klart erkendt fra alle sider, at det er nødvendigt at gribe ind over for den

skete valutanedgang. De indgreb, der kan foretages, må udformes således, at de falder inden for de muligheder og de midler, som vi er i stand til at betjene os af i Danmark under hensyn til de internationale aftaler, vi er indgået i, derunder særlig under hensyn til GATT-aftalerne og til aftalen i den økonomiske europæiske samarbejdsorganisation.

Det program over de øjeblikkelige vanskeligheder, som den højtærede finansminister har forelagt for det høje ting og for den danske offentlighed, tilsigter at imødegå, at standse nedgangen i valuta-beholdningen og gøre det på en måde, som man har kaldt traditionel.

Lovforslagene tilsigter en afdæmpning af forbruget og derigennem en forøgelse af opsparringen på en sådan måde, at man ikke — eller i hvert fald mindst muligt — modvirker den langtidsmålsætning, jeg nævnte før: at der ikke bør ske nogen forringelse med hensyn til beskæftigelsen og ikke bør foregå en udvikling i omkostningsniveauet, som vil kunne true vor konkurrenceevne.

Det er dernæst vigtigt, at de indgreb, der foretages med det formål at rette valutastuationen op, bliver udformet således, at de ikke præges af nogen social slagside. Det er min opfattelse, at det kompleks af lovforslag, som tinget skal tage stilling til i det kommende par uger, netop opfylder de betingelser, jeg her har nævnt: dels at gribe ind over for den øjeblikkelige valutakrise, dels gøre det på en sådan måde, at man ikke derved kompromitterer langtidsmålsætningen for vor økonomi, og dels gøre det med en byrdefordeling, som må siges at være rimelig.

Jeg skal ikke i detaljer gennemgå de fremsatte lovforslag, men minde om, at forslagernes første formål er en vis afdæmpning af forbruget, gennemført på en sådan måde, at man derved tager størst muligt hensyn til sikringen af beskæftigelsen.

Det vil være bekendt, at lovforslagene dels indeholder nogle afgiftsforhøjelser, der tilsigter at indbringe et beløb på ca. 100